

[Ole Bjørn Kraft.]

Regeringen har udtalt, at Overvejelser vil finde Sted, saa maa det i første Række være Spørgsmaalet om Luftforsvaret paa alle de forskellige Omraader, som Regeringen vil tage sig af.

Forsvarsministeren mente, at det ikke vilde være rigtigt ved denne Lejlighed at drøfte de udenrigspolitiske Spørgsmaal, og som det er blevet nævnt, har der været rettet Henvendelse til Partierne herom. Jeg tror, at man har Lov til at sige, at de konservative Ordførere, der har talt ved de forskellige Lejligheder gennem Aarene om dette Spørgsmaal, altid har taget Hensyn til ikke at fremsætte Udtalelser, som kunde medføre Vanskeligheder. Jeg vilde finde, at det var meget urigtigt, om man gik saa langt i sin Betragtning, at det ikke skulde være muligt at diskutere Udenrigspolitik i den danske Rigsdag. Der er en Tendens til at ville skubbe alle disse Spørgsmaal hen til Overvejelser af fortrolig Karakter; men et Led i dette Folks Indstilling over for den Tid, som er deres, og som det skal leve under, maa da ogsaa være, at man siger det Sandheden om Forholdene, saaledes som de er, at man ikke søger at opretholde urigtige Forestillinger, at man ikke vil søge at tilvejebringe Forestillinger om Fred og ingen Fare, naar Stillingen er den stik modsatte. Derfor maa det ogsaa være en af den danske Rigsdags Opgaver, naar den finder Lejligheden moden dertil, at tage en Diskussion herom, hvor de forskellige Partier kan gøre deres Synspunkter gældende.

Vi ser da ogsaa, hvordan man i alle andre Lande i denne Tid afholder saadanne Diskussioner. Jeg skal ikke her henvise til de store Debatter i de store Lande, hvor Forholdene maaske kan være noget anderledes, men saavel i Sverige som i Norge har man netop for ganske nylig og ogsaa i denne Tid haft Diskussioner, der klart og utvetydigt gav Udtryk for de forskellige Partiers Opfattelse, og hvorigennem Regeringen fik Lejlighed til at redegøre for sit Synspunkt. Vi skal ikke her give Afkald paa noget af vor suveræne Ret, vi skal ikke paa dette Omraade være saa overforsigtige, at Uklarhed vedbliver at herske om, hvordan Forholdene i Virkeligheden ligger.

Jeg skal i Dag nøjes med at sige dette, at hvis man fra nogen Side lever i den Opfattelse, at noget andet Land i Europa har Interesse i, at vi ligger værgeløst og ubeskyttet hen, saa mener vi fra konservativ Side, at dette er urigtigt. Vi mener, at det er i Folkeforbundets, i den internationale

Freds, i alle Landes, Nabolandes og fjernere liggende Landes, stærkeste Interesse, at dette Land ikke er ubeskyttet og værgeløst, ikke prisgivet den første den bedste Angriber, ikke er et Sted, som man kan udvælge sig til Krigsskueplads, naar man ønsker det, men at det besidder et Forsvar saa stærkt, at det vil koste Ofre at overvinde det, at der vil være Risiko forbundet med at søge at bemægtige sig eller drage Fordel af vore Omraader.

Vor grundlæggende Opfattelse er derfor den, at intet Land i Europa vil kunne have noget at indvende imod, at vi foretager de Undersøgelser, som er nødvendige, drager de Konsekvenser af Undersøgelserne, som er nødvendige til Styrkelse af vort Forsvar, naar alle ved, at saaledes som det er i Dag, er det utilstrækkeligt paa en Række Omraader, hvad jo er erkendt fra alle Sider. Derfor mener vi ogsaa, at de, der i denne Situation modsætter sig denne Forbedring, helst vil have det opretholdt saa svagt som muligt, i Realiteten modvirker det Maal, de hævder at stræbe efter, at med andre Ord en Nedrustnings- og Afvæbningspolitik i Dag er den største Fare, der kan tænkes for Freden, at hele vort Lands strategiske Stilling er en saadan, at vi paatager os et uhyre Ansvar, hvis vi i den givne internationale Situation lader fem være lige og Landet ligge ubeskyttet hen.

Derfor maa jeg fuldstændig afvise den Udtalelse, som Socialdemokratiets Ordfører, Hr. J. P. Larsen, fremsatte om, at blot det, at vi nedsatte en Kommission og undersøgte Spørgsmaalet, kunde virke generende noget Sted, og at vi derfor vanskeligt kunde gøre det. Den ærede Ordfører slog lidt efter mig, men han ramte sin egen Forsvarsminister. Thi naar Forsvarsministeren erklærer, at Regeringen har Undersøgelser i Gang, og at Konsekvenserne vil blive Fremsættelse af Forslag, og dette ikke er urigtigt, kan det heller ikke være urigtigt, at man nedsætter en Kommission til at foretage disse Undersøgelser. Det reelle i denne Sag er, at Undersøgelsen foretages, og jeg haaber ogsaa, at dette Argument ikke vil blive opretholdt. Vi er et frit Folk endnu, vore suveræne Rettigheder skal vi ikke give fra os, og, som sagt, ingen kan føle det som en Udfordring, at vi undersøger denne Sag, saa vist som ogsaa alle ved, at dette Lands Værnemagt aldrig vil have offensive, men kun defensive Formaal til Varetagelse af Interesser paa vore egne Omraader og i vore egne Farvande.

Selv om hele den almindelige internationale Situation, som jeg her har skildret, ikke forelaa, vilde det i øvrigt, rent admini-